

LA TERRA TÉ CALOR, TÉ FRED, TÉ SET

La Terra té calor, té fred, té set.

Abans eres completament verda maragda,
diòpsid, jade. Quan la primavera arriba
per desplegar el seu mantell que porta cosint durant mesos,
tu la rebies amb entusiasme.

On sempre l'aire removia
la sorra creant grans tempestes,
on les tempestes contemplaves i feies ploure
per rejuvenir aquesta pell agostada.

Ara la Terra té calor, té fred, té set.

Els seus mars es sacsegen amb agressivitat, pugen, baixen
i ja no contemples la seva bellesa
perquè està amagada sota rampoines, porqueries.

La Terra té calor, té fred, té set.

Ella i les seves espècies, que temen la mort,
que temen el foc que els sorprèn
en els seus sensibles troncs amb cabellera glauca.